

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

III Cogitabam enim me ab oculistuis proiectum esse, nec me porro
uisuru[m] templum sanctum tuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

ANNOTATIONES.

quid profundum posset mare, de quo, hic Iona memorat? Immo quid in nouissimo die inferni ignis poterit, & ipsa Dei maiestas cum omnibus angelis & creaturis?

Sic non dicit Maris undæ & procellæ super me transierunt, cæterum tuæ undæ, tuæ item procellæ, ideo quod sentit in conscientia, quomodo mare cum fluctibus suis & procellis, Deo & iræ eius seruiant quo peccatum puniatur, unde ait, Omnes undæ tuæ & procellæ super me transierunt, Sic enim illi uidebatur, quasi omnes catarrhacæ & undæ, quæ in cælo & terra essent super eum fluerent, ac si nemo quis quæ esset alius, qui iræ dei premeretur, præter ipsū sed omnes unâ creaturæ cum Deo illi aduersarentur. Sic & quidam summa tribulatione cruciati dicunt, Videor mihi & cælum et terram super me posita esse. Atque ea sunt uera cruciatuum initia, & portiones quædam, quæ peccatores post hanc uitam manent. Sic ira Dei & iudicium eius incipiunt, in sempiternum duratura, Porro hic uersus similis est psalmo 42. ubi eadem Propheta habet, Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt. Et Iona hunc ex eo loco fortassis mutuauit.

Cogitabam enim me ab oculis tuis. III
 proiectum esse, nec me porro uisurū
 templum

templum sanctum tuum.

Hic pœna conscientiam tangit, fugam enim à domino adornarat, ut ne se Nineuen conferret, Hoc illius peccatum, illa inobedientia erat. Iam sentit quàm à conspectu dei proiectum se esse oporteat, in peccati sui pœnam, quam inuitus perfert, qui antea volebat coram conspectu dei permanere, per transgressionem suam. Tum sanè cor eius illi pultauit & dixit, Ecce quàm belle tibi fuga consulueris, Opinor te satis procul à Deo remotum. Ibi peccatum simul remordet, et pœna premit. Dupliciter uero accipi potest, quod à facie domini proiectus sit. Primum corporaliter, Ita quod cor eius decreuerit, moriendum sibi esse, ac in eo desperarit, quod unquam ad terram restitui debuerit, & rursum in populo suo, in terra Israël uersari, unde fugerat, ut supra audiimus, quod fugere à facie domini sit, quod ex terra Israël se proripuerit, ubi deus & cultura eius morabatur, ut & sepius in Regum libris narratur, quod à facie sua repulerit Israël deus, & Iudæ similem interminetur repulsam, hoc est, è terra, ubi uerbum eius & ministerium erant. Atque hunc intellectum sequentia cogunt, ubi ait, Nec porro uidebo templum sanctum tuum, nempe, quod Hierosolymis erat, quo si multestatur, sese in mortis constitutum lucta fuisse.

seq;

ANNOTATIONES

scq; morti totum deditum fuisse, Tum fides in extre-
ma afflictione & angustia stetit, Ibi non multo ad
deum clamori locus fuit, ceterum sola de uita sua de-
speratio, neq; id mirum est, Ecquis in eiusmodi eue-
tu salutem speraret, si in alto pelago, ad hæc, in cæto
deglutitus & demersus esset?

Secundo iuxta spiritum, quod senserit, æque atque
perpetuo à deo, propter inobedientiam suam reie-
ctus sit, ut hoc loci damnati, & David in psalmis sæ-
penumero eo uerbo utatur, ueluti psalmo 31. Dixi
in excessu meo, reiectus sum à faciæ tua, Atque hoc
sua seam natura peccatum adfert in conscientia, ma-
xime in mortis certamine, Quare & Iona sic certo
per sensit, ac ita uel in agone de gratia dei & miseri-
cordia desperauit, priusquam ad fidem & inuocati-
onem Dei reuersus sit, Illic quæcunq; diuine iræ ex-
empla ad memoriam reducta sunt, quomodo in pec-
catores anaduuerit Deus, puta Adæ, Heuæ, Caini,
diluuij, Sodomæ & Gomorrhæ historie, Atq; hæc
non miuima infernorum cruciatuum pars est, quæ
post hanc uitam super impios ruet, Atque in hac ge-
mina parte uides depictã, quid post hanc uitam pec-
catores agant, cogitent et faciant, nimirum nihil epd
illos esse, præter mortis angustiam, afflictionem,
tremorem, & æternam desperationẽ, Atqui ad has
cogitatio=

cogitationes & desperationem peruenit Iona, ex eo quod iram & poenam Dei corporaliter & externe sentiat, quomodo in profundum deiectus sit, & aquis circumseptus, undis & procellis, catarrhactis, & fluctibus obiectus sit, ut supra dixit, & subinde latius percenset, inquit.

III Nam aquæ circundabant me usque ad uitam meam, profundum circumibat me, Alga tegebat caput meum.

Qui de uita mea sperare aliquid possem, aut me consolari, quom aquæ me circumcirca ueluti in medio pelago cœperint, algæq; super me staret, meq; teget? Quod tantum ualet, In margine & littore maris magnorumq; stagnorum, aut pisanarum ripis, carectum & arundinetum esse solet, Qui ergo in mari submersus est, is sub alga & arundine operatus iacet, hoc est, sub aqua in qua crescit alga, Vt quicquid in mari & circum mare est, cum sub se habeat, etiam terra littori contigua, ut sequitur.

V Ad fundamenta montium, terra uentibus suis me perpetuo cōcluserat.

Omnia enim maria, stagna & aquarum profunda in uallibus inter montes consistunt, Iam montium fundamenta, ima uallis & solum sunt in mari, u

bi